

HƯỜNG ỨNG CUỘC THI VIẾT VỀ NGƯỜI PHỤ NỮ TÔI YÊU

Trong mỗi cuộc đời của chúng ta tình yêu của mẹ là một tình yêu vô bờ bến, mẹ là người luôn ở bên chăm sóc cho con từng chút một, là người dạy dỗ, nuôi nấng con khôn lớn. Không màng đến khó khăn để cho con một cuộc sống hạnh phúc, ấm no. Mẹ luôn là người xem con là quan trọng hơn cả. Đó cũng chính là một trong những lý do mẹ luôn là người phụ nữ tôi yêu nhất.

Mẹ tôi năm nay có lẽ đã hơn bốn mươi tuổi, dáng người không cao cũng không thấp. Theo đó là mái tóc đen lác và nâu ở đuôi tóc bồng bênh. Có thể là tuổi đã ngoài bốn mươi nên khó tránh khỏi việc có những nếp nhăn trên khuôn mặt trái xoan ấy. Tuy vậy, khuôn mặt của mẹ tôi vẫn rất hài hòa nhờ đôi mắt to và sống mũi cao. Chẳng cần trang điểm quá nhiều mẹ tôi vẫn đẹp rạng ngời. Tôi thích nhất vẫn là nụ cười tươi sáng của bà, mẹ tôi luôn dùng nụ cười đó để động viên, khích lệ tinh thần của tôi trong mỗi kì thi hay mỗi khi tôi gặp áp lực trong thi cử. Trong mắt tôi, bà là người vô cùng lạc quan và mạnh mẽ, chịu khó, hiếu thảo và hiền dịu nhưng vẫn có phần nghiêm khắc. Là người có phong cách ăn mặc thanh lịch và đơn giản. Bà luôn mộc mạc và giản dị nhưng lại không ngần ngại mua cho tôi những thứ mà tôi thích. Ở nơi làm việc, các cô chú đều rất thích mẹ tôi vì cái tính đơn giản, dễ gần cũng không kém phần hài hước. Không chỉ ở nơi làm việc, hàng xóm xung quanh cũng đều rất yêu quý mẹ tôi. Mẹ tôi vốn không thể dành quá nhiều thời gian cho tôi nhưng bà vẫn cố gắng sắp xếp để về nhà với tôi vào mỗi cuối tuần, điều đó thực sự khiến tôi cảm thấy rất cảm động. Mẹ luôn yêu quý tất cả người thân trong gia đình mặc cho công việc có bận rộn tới đâu, mẹ tôi vẫn dành thời gian cho gia đình. Nhiều lúc, tôi muốn khuyên mẹ dừng công việc vì nhìn bà rất mệt mỏi. Tuy mệt mỏi là thật nhưng bà chẳng than thở lấy một tiếng mà có khi còn chăm chỉ

hơn. Kỉ niệm giữa tôi và mẹ tôi nhiều vô kể nhưng tôi vẫn nhớ như in cái lần mẹ tôi đã âm thầm một mình đi đến bệnh viện để kiểm tra sức khỏe, bác sĩ nói rằng mẹ tôi bị hạch cổ có nguy cơ ác tính. Mẹ tôi rất sốc nhưng vẫn không nói cho mọi người biết. May thay khi đi kiểm tra lại hạch ở cổ mẹ tôi không phải ác tính, có thể đó là điều may mắn nhất mẹ tôi từng trải qua. Mãi đến cái tuổi mười ba này, tôi mới được nghe cô kể lại. Mẹ tôi khi đó cứ nhìn tôi lại khóc vì sợ sau này tôi sẽ không có mẹ. Khi nghe những điều đó, tôi lại càng thêm thương mẹ nhiều hơn bao giờ hết. Có lẽ tôi đang có được cuộc sống hạnh phúc như thế này là công lao to lớn của mẹ. Trong mắt người khác có thể mẹ tôi không là người phụ nữ hoàn hảo nhưng đối với tôi mẹ chính là người phụ nữ hoàn hảo nhất trên thế gian này. Cho dù công việc có chât thành núi đi nữa, mẹ vẫn luôn chăm lo từng chút một cho gia đình, luôn để ý việc học của tôi và dạy dỗ tôi từng chi tiết nhỏ nhất nhất. Những cử chỉ, hành động chu đáo và ân cần của mẹ đều mang lại cảm giác ấm áp, hạnh phúc cho gia đình. Ước mong của mẹ tôi là muốn tôi thành công trên con đường học vấn và mẹ tôi cũng mong muốn tôi có thể thành đạt trong tương lai sau này.

Tôi cảm thấy bản thân mình đang rất may mắn vì có người mẹ ân cần, chu đáo chăm sóc và nuôi dạy. Tôi tự nói với bản thân rằng mẹ đã nuôi nấng mình rất lâu cho nên hãy cố gắng thực hiện được mong muốn của mẹ, điều này bản thân tôi hoàn toàn có thể làm được. Tình yêu của mẹ đối với tôi rất quý giá và không có gì thay đổi được nó cho dù có bao nhiêu năm trôi qua đi nữa. Điều tôi luôn muốn nói với mẹ rằng: “ Cảm ơn mẹ vì đã sinh con ra! Cảm ơn mẹ vì tất cả! Mẹ ơi, con yêu mẹ!”

MẸ YÊU DẦU

Lời bài hát: Võ Đình
Vocal: Thanh Trúc Orian Johnson

Chúa cho con mẹ hiền yêu dấu trong cuộc đời mẹ thương con.
 Bao ngày thơ ngày sống vui trong cánh tay người. Lúc ốm
 đau mẹ nâng niu ủi an bao đêm hằng chăm sóc. Lòng biết ơn
 người. Tháng năm qua tình yêu thật tha lớn hôm
 nay. Vong tay ấm êm Chúa dắt đưa tình yêu thương Chúa đem ngày
 không lìa xa. Vẫn không quên vong tay ấm êm tuổi thơ
 xưa ngày xưa ầu thơ nhớ thương thêm lời mẹ khuyên sống luôn bên Ngài.

Trường: Võ Trường Toản Lớp: 8/9

Họ tên HS: Nguyễn Thị Mai Phương